

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210469
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210469.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovcej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/271/2012 - 63 zo dňa 22. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 125 Eur z titulu majetkovej škody a 425,96 Eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okresný súd po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1 a), d), § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 z.č. 514/2003 Z.z. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že súdny exekútor podal dňa 14.01.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07547/10 zo dňa 09.09.2010. Uznesením č. k. 7Er/23/2011-10 zo dňa 21.06.2011 okresný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním. Po právoplatnosti predmetného uznesenia súd zastavil exekučné konanie v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku uznesením č.k. 7Er/23/2011-14 zo dňa 05.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.09.2011. Na základe zisteného skutkového stavu veci dospel okresný súd k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonania exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na súde pod sp.zn. 7Er/23/2011. Z priloženého spisu súd zistil, že exekučné konanie bolo zastavené. Pre takýto postup súdu zákon neustanovuje žiadnu lehotu. Ak navrhovateľ nebol s postupom prvostupňového súdu spokojný, mal v prvom rade rozhodnutie o zamietnutí žiadosti napadnúť odvolaním. Keďže navrhovateľ takto nepostupoval, nie je možné sa domáhať náhrady škody, resp. nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov

sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods.2 písm. c/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal popretie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol pred vyhlásením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe, nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť. Navrhovateľ tvrdí, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Tým spôsobom súd prvého stupňa porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces s tým, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zřejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Namietal tiež, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, kedy navrhovateľ v samotnom návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho managmentu je potrebné z konania vylúčiť. Názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, ústavného súdu a Európskeho súdu v Štrasburgu neobstojí, a preto podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorý výsledok bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Súd sa preto dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Žiadal v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené navrhovateľom nie sú dané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Za takúto vadu považuje navrhovateľ predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na 26.09.10.2013, a to dňa 16.07.2013, pričom predvolanie bolo doručené navrhovateľovi 18.07.2013.

Navrhovateľ mailom, ktorý došiel okresnému súdu 26.09.2013 žiadal o ospravedlnenie neúčasti na tomto pojednávaní a jeho odročenie z dôvodu, že v určenom čase boli vytýčené iné pojednávania, na ktoré

bol predvolaný (Okresný súd Nitra). Okresný súd preto pojednávanie odročil na deň 22.10.2013, na ktorý bol navrhovateľ opätovne predvolaný. Predvolanie bolo navrhovateľovi doručené dňa 30.09.2013. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil.

Zo spisu ďalej vyplýva, že nadriadeným Krajským súdom v Trenčíne bolo už rozhodnuté o námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, a to uznesením č.k. 19NcC/358/2012-11 zo dňa 17. októbra 2012. O tvrdení navrhovateľa, že v takýchto prípadoch rozhodoval výlučný sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp.zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd aj v konaní 3Cdo 102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2013. Samotnú okolnosť, že navrhovateľ aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávajúceho sudcu považoval tohto za zaujatého, nemožno akceptovať, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a vo veci.

K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietaným neumožnením reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhnúť ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil navrhovateľovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie navrhovateľ namieta. Pokiaľ sa navrhovateľ pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv navrhovateľa, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotného navrhovateľa.

Vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania bolo pritom navrhovateľovi doručené spolu s predvolaním na pojednávanie, a preto neobstojí námietka, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu. Okrem toho nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhnúť dôkazy. Navrhovateľ bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhol pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli.

Navrhovateľ nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti navrhovateľa, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvého stupňa nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., ale riadne nariadil pojednávanie podľa § 114 O.s.p.

Nariadením pojednávania a riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, preto neobstoja odvolacie námietky navrhovateľa, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, dôkazom a sám navrhnúť dôkazy. Ako bolo uvedené, navrhovateľ bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhol pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205a ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhoval navrhovateľ preto neboli splnené procesné podmienky a pokiaľ sa jedná o znalecký posudok o výške škody, bol by takýto dôkaz nadbytočný aj pokiaľ by bol procesne prípustný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka samotnej výšky škody bezpredmetná.

Opodstatnený nie je ani odvolací dôvod spočívajúci v rozhodovaní vylúčeného sudcu. Ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvého stupňa o námietke navrhovateľa ohľadom námietky zaujatosti sudcu,

ktorému bola vec pridelená na prejednanie, bolo právoplatne rozhodované uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012 pod sp.zn. 19NcC/358/2012-11, kedy krajský súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom I. nie je vylúčený z prejednaní a rozhodovania vecí. Čo sa týka samotnej námietky ohľadom rozhodovania vylúčeným sudcom, odvolací súd zdôrazňuje, tak ako bolo uvedené už v predchádzajúcom rozhodnutí, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu tohto okresného súdu.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh navrhovateľa nevyplýva.

Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov boli správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne.

Zároveň na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva, že v danej veci súdny exekútor podal na súd prvého stupňa dňa 14.01.2011 žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu a jeho žiadosť o udelenie poverenia bola uznesením zo dňa 21.06.2011 zamietnutá. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním. Následne bolo exekučné konanie zastavené. Pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia však zákon žiadnu lehotu nestanovuje.

V tomto smere preto základné skutkové tvrdenie navrhovateľa v návrhu, že súd prvého stupňa nevydal poverenie pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote neobstojí, a preto bol v konečnom dôsledku v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný, a to s poukazom na jeho skutkové tvrdenia tvrdené v návrhu ako aj s poukazom na neunesenie dôkazného bremena na strane navrhovateľa v prejednávanej veci.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.